

SPIS RZECZY

	Str.
Przedmowa	5
Biblijografia	9
Rozdział I	17
<p>Geneza, charakter i przebieg prac nad inwentaryzacją zabytków w Europie zachodniej do połowy XIX st. Przodujące znaczenie Francji. Dorobek Wielkiej Rewolucji. Elementy wstępnych prac w tym kierunku; ustawodawstwo konserwatorskie, wymiana opinii społecznej, literatura piękna, prace archeologiczne. Rola angielskich badaczy. Podróże malownicze Millin'a, oraz Nodier'a i Taylor'a. Sprawa opieki nad zabytkami i inwentaryzacja za czasów Monarchji Lipcowej; wystąpienia Montalembert'a i Wiktora Hugo. Memorjał Guizot'a z 1830 r. w sprawie inwentaryzacji i pierwsi inspektorzy zabytków, L. Vitet i P. Merimée. Ewolucja stosunku społecznego do zabytku w okresie od czasów Rewolucji do Rządów II Cesarstwa. «Monument national» i «monuments historiques». Reakcja pro-gotycka, próby inwentaryzacji zabytków sztuki kościelnej. Projekt powszechnej inwentaryzacji de Chennevières'a z 1856 r. Utylitarne i naukowe cele inwentaryzacji. Sprawa inwentaryzacji w Niemczech: memorjał Schinkla z 1815 r., prace Lotz'a. Inwentaryzacja zabytków Gdańska z 1822 r. Rozwój ruchu archeologicznego w Niemczech. Wartość starożytnicza w Niemczech i we Francji. Inwentaryzacja zabytków w Austrii. Próby inwentaryzacyjne w Rosji: mowa Pisariewa z 1827 r., instrukcja inwentar. Towarzystwa Archeologicznego z 1851 r. oraz odezwa Komisji Archeologicznej z 1859 r. Rola piśmiennictwa rosyjskiego w ukształtowaniu stosunku do zabytków przeszłości. Prace nad inwentaryzacją w Skandynawji: pierwsze próby Bureusa i Hadorph'a (XVII w.), akcja Sjöborga. Inwentaryzacja zabytków w Danji przez prof. Worsae w r. 1848.</p>	
Rozdział II	32
<p>Rozwój zainteresowań starożytnicznych w Polsce. Pierwsze projekty muzealno-inwentaryzacyjne doby Stanisławowskiej – Mniszech, ks. Zubowski, Czacki. Racjonalistyczny charakter tego ruchu. Publikacja Diettricha. Reakcja romantyczna. Początki systematyczniejszej pracy naukowej, jej charakter i ewolucja. Pierwsze usiłowania częściowej inwentaryzacji oraz ich stan przed rozpoczęciem misji Stronczyńskiego (1844). Znaczenie Wielkopolski w tym czasie. Praca Büschinga. Ówczesne stosunki w Małopolsce. Rozwój prac o typie geografji historycznej w Królestwie.</p>	
Rozdział III	47
<p>Pierwsza rządowa inwentaryzacja zabytków w Królestwie, przeprowadzona z inicjatywy W. X. Konstantego w 1827 r. Przebieg i losy misji Haukego. Alegalność podjętego przedsięwzięcia powodem ponownej inwentaryzacji, zarządzanej przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych w 1844 r. Utworzenie «Delegacji do opisywania zabytków starożytności w Królestwie Polskiem» pod przewodnictwem Kazimierza Stronczyńskiego. Podstawy prawne Delegacji, jej instrukcja. Skład Delegacji oraz sylweta przewodniczącego. Przebieg rozpoczętych prac, ich metoda i zakres. Zakończenie inwentaryzacji w 1855 r. Próby wydania zebranego materiału ilustracyjnego.</p>	
Rozdział IV	72
<p>Ocena materiałów zebranych przez Delegację, ich ilość i charakter oraz częściowy ekskluzywizm. Opuszczenia materiału zabytkowego. Eliminacja drzewnego budownictwa. Małe zainteresowanie się Delegacji zabytkami ruchomymi. Technika strony ilustracyjnej. Stosunek Stronczyńskiego do paramentów i mobiljów kościelnych. Historyzm prac Delegacji. Wartości i braki wykonanej inwentaryzacji: niezgodność jej tekstu z uzupełnionym oddzielnie «Obrazem ogólnym», oparcie się na materiale podań lokalnych, szczupła biblijografia przedmiotu, niedomówienia. Hipotetyczna znajomość</p>	